

OPNIEUW EEN NIEUWJAARSOVERDENKING HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, vandaag wil ik aan Gods volk, Zijn kinderen, een boodschap van bemoediging doorgeven. Er ligt weer een nieuw jaar voor ons, een geheel nieuw gebied, en wij weten niet wat er daar voor ons in het verschiet ligt. In dit nieuwe gebied zullen we ongetwijfeld met moeilijkheden en problemen worden geconfronteerd, maar ook met nieuwe mogelijkheden en nieuwe kansen. En weet u wat God zegt? Hij zegt: *“Neem dat nieuwe land in bezit en laat je niet tegenhouden door menselijke gedachten van onmogelijkheden, tekort zullen schieten, onbekwaamheid, en andere negatieve dingen.”* “Neen”, zegt God: *“Trek over die Jordaan”*.

De Jordaan is in geestelijk opzicht een metafoor voor de doodsrivier, want de letterlijke betekenis (in het Hebreeuws: *Jardeen*) is *“afdaling”*. De Jordaan representeert een stroom van schier onmogelijk te bedwingen problemen, want dieper afdalen dan naar de Jordaan is niet mogelijk. Deze rivier stroomt op het diepste punt, in het diepste dal, van de aarde tot zelfs zo'n 400 meter beneden zeeniveau. Dieper dan de Jordaan kan men niet gaan (metaforisch: *“zichzelf vernederen, zinken”*)! Van hieruit kan men alleen nog maar omhoog! Het Jordandal maakt deel uit van de Grote Slenk, ook genoemd de Rift Valley. Dit is een diepe breuk in de aardkorst met een lengte van 6.400 km, welke loopt vanaf het land Mozambique, door het continent Afrika heen en vervolgens door Israël tot aan Syrië.

Laten we eens lezen wat de Here God tegen Jozua zei, toen Gods volk aan de grens van het Beloofde Land was gearriveerd. Joz. 1:2-6a – *“Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik hun, den kinderen Israëls, geve. Alle plaats, waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb. Van de woestijn en dezen Libanon af tot aan de grote rivier, de rivier Frath, het ganse land der Hethieten, en tot aan de grote zee, tegen den ondergang der zon, zal ulieder landpale zijn. Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten. Wees sterk en heb goeden moed!.....”*

God zei: *“Maak je gereed en steek de Jordaan over en neem al het nieuwe land in bezit.”* Dit impliceerde, dat Hij in feite ook zei: *“Wees overwinnaar en klim omhoog uit dit diepe dal naar dat nieuwe, veel hogere, op bergtoppen gelegen land.”* God zei: *“Neem het in bezit, want elke plaats waar je je voet zult zetten, heb Ik je al gegeven.”* God zei niet: *“Wees voorzichtig, pas op voor alle moeilijkheden en die sterke reuzen daar in het nieuwe land.”* Neen, Hij zei dat geen tegenstander hen zou kunnen overwinnen. Want, Hij Zélf, die Sterke God, zou met hen gaan en hen niet verlaten.

Is de Here God vandaag nog Dezelfde, broeders en zusters? Ja, amen, Hij is nog steeds Dezelfde, Die Zijn volk nooit in de steek zal laten. Wij mogen het nieuwe jaar met al z'n kansen en mogelijkheden in bezit nemen en de Heer zal met ons gaan, indien wij ons aan Zijn leiding toevertrouwen.

We zullen lezen, wat Gods Woord zegt tegen ons, Gods volk. Hebr. 4:16 – *“Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.”*

Hoe is het toch mogelijk dat Jezus ons steeds terzijde staat als we hulp nodig hebben? We hebben toch nog zo veel tekortkomingen? Dat komt door het bloed der besprenging, waarover we in Hebr. 10:19-23, in Hebr. 12:24 en in 1 Petr. 1:2 lezen. Dat is het eigen, heilige Bloed van Jezus, waarmee Hij voor onze zonden verzoening heeft gedaan en waarmee Hij ons besprenkelt. Iedere keer weer als wij naderen tot de troon. Want Jezus is ook onze Hogepriester. Dus als wij oprecht tot Gods troon naderen, dan staan wij daar in Gods ogen schuldloos en zondeloos. Volkomen verzoend. Daarnaast bidt Hij voortdurend voor ons (Hebr. 7:25). En de Vader verhoort Jezus' gebeden altijd (Joh. 11:41-42).

In de evangeliën staat een leerzame gebeurtenis beschreven, waarin Jezus Zijn discipelen dwong om in een schip te gaan en naar de andere zijde van het Meer van Galiléa over te varen. En dan moeten we bedenken, dat dit grote meer eveneens in het Jordaandal is gesitueerd op 210 meter onder de zeespiegel. De Jordaan stroomt er in en ook er weer uit. In de context van deze prediking beval Jezus dus Zijn discipelen om over te steken en aan de overkant een nieuw gebied in bezit te nemen. En we mogen dit geestelijk verstaan!

Matth. 14:22-23 – *“En terstond dwong Jezus Zijn discipelen in het schip te gaan, en voor Hem af te varen naar de andere zijde, terwijl Hij de scharen van Zich zou laten. En als Hij nu de scharen van Zich gelaten had, klom Hij op den berg alleen, om te bidden. En als het nu avond was geworden, zo was Hij daar alleen.”*

De bijbel leest, dat ook bij een andere gelegenheid Jezus in een bootje met de discipelen op dit grote meer voer en dat er een zware storm opstak (Matth. 8:23-27). Jezus sliep, maar de discipelen maakten Hem wakker, waarna Hij de storm tot bedaren bracht.

Maar nú ging Jezus niet met hen mee. Zij moesten alléén oversteken naar de overkant. Is God niet goed, dat Hij ons leert om op eigen geestelijke benen te staan? Om geestelijk volwassen te worden? Net zoals een aardse vader zijn kinderen leert om zelfstandig te worden. Dit is onze eerste les uit dit verhaal.

Maar dit betekent niet, dat Jezus Zijn discipelen aan hun lot overliet. Hij bracht hen in het bootje en daarna beklom Hij Zelf een hoge berg om te gaan bidden. En dat was een berg met uitzicht op het meer. Jezus zag dat de discipelen worstelden met de harde wind en de hoge golven (Mark. 6:47-48). Herkent u nu de bediening van Jezus als onze geweldige, hemelse Hogepriester? Zijn bediening als Middelaar en Voorspraak? Dit is onze tweede les. Als een vader zijn kinderen hield Hij Zijn discipelen in de gaten en bad voor hen. En God de hemelse Vader hoort Hem altijd.

Jezus zag dan ook de zware storm opsteken, de grote nood die ontstond. Hij zag dat Zijn discipelen dreigden te bezwijken. En dát laat Hij absoluut niet toe. Nu vond Hij de tijd gekomen om daadwerkelijk hulp te bieden. Dat is de derde les. Matth. 14:24-25 – *“En het schip was nu midden in de zee, zijnde in nood van de baren; want de wind was hun tegen. Maar ter vierde wake des nachts kwam Jezus af tot hen, wandelende op de zee.”*

We lezen dat Jezus over de golven wandelde. Hij heerst over elke storm, elk probleem en elke aanval van de boze machten. Alles wat ons, Gods volk en Zijn discipelen, wil vernietigen, is onder Zijn voeten. Dát wilde Hij hen en ook ons laten zien.

Maar een groot probleem om stormen in het leven te overwinnen, is vrees. De vierde les! Matth. 14:26-27 – *“En de discipelen, ziende Hem op de zee wandelen, werden ontroerd, zeggende: Het is een spooksel! En zij schreeuwden van vreze. Maar terstond sprak hen Jezus aan, zeggende: Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet.”*

Door vrees in ons hart voor de storm, herkennen we Jezus niet meer. Dan verliezen we de goede blik op Hem. Maar wat een grote liefde, dat Jezus Zich tóch aan hen bekend maakte.

Petrus was de eerste, die Jezus herkende en weer vast bijbels geloof kreeg. En misschien was hij overmoedig, dat hij net als Jezus op de golven wilde wandelen, maar we kunnen het ook positief opvatten. Namelijk dat hij de eerste was, die daadwerkelijk in het geloof ging staan om op de golven te wandelen en te gaan heersen over de storm. En daarom zei Jezus: *“Oké, kom in geloof en heers over de golven.”* En nu ontdekken we onze vijfde les. God geeft Zijn kinderen de kans om hun geloof in de praktijk te brengen. En daarvoor is vaak een storm nodig. Matth. 14:28-29 – *“En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere! indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water. En Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder van het schip, en wandelde op het water, om tot Jezus te komen.”*

Maar helaas duurde het geloof van Petrus maar kort. Het staat er niet zo geschreven, maar nádat Petrus uit het bootje was geklommen, was hij alleen en niet meer in het (relatief

veilige) gezelschap van de andere discipelen. Is dat niet heel herkenbaar? Kunnen we ons soms niet zo heel alleen in onze strijd gevoelen? Als de storm echt heel zwaar is, kun je, terwijl anderen voor je bidden, je desondanks erg eenzaam voelen. Dat is niet vreemd, want zodra je in het ware geloof (moet) gaat staan, ben je alleen. De geloofsstrijd tegen de zwaarste levensstormen moet je uiteindelijk toch zelf voeren. Dit is de zesde les!

Zo verging het ook Petrus. Hij blikte op de wind, op de storm. Matth. 14:30 – *“Maar ziende den sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij!”*

Petrus verloor zijn blik op Jezus. Maar ook dat is in stormen normaal. Elke zeeman weet, dat je met je bootje zo diep in een golfdal kunt zitten, dat je niet meer over die golf heen kunt kijken. Petrus liep net als Jezus op de golven, maar door de beweging van de golven zag hij Jezus niet meer. En dán komt het er op aan. Dán komt het op geloof aan. En toen hij Jezus niet meer zag, blikte Petrus juist op de storm en zonk.

Maar Jezus greep zijn hand en redde hem. Matth. 14:31 – *“En Jezus, terstond de hand uitstekende, greep hem aan, en zeide tot hem: Gij kleingelovige! waarom hebt gij gewankeld?”*

Geliefde broeders en zusters, hierop mogen wij vertrouwen. Het is de zevende grote les van het verhaal over de storm. In dit nieuwe jaar zullen er ook in ons leven opnieuw stormen opsteken. En Jezus verwacht, dat wij die in geloof het hoofd zullen bieden. En schieten wij desondanks tekort in het geloof, dan zal Hij ons redden. Dan zal Hij in ons bootje klimmen en Hij zal de storm tot bedaren brengen en ons veilig naar de overkant brengen. Want Hij is goed en Hij houdt van ons. Hallelujah. Matth. 14:32-34 – *“En als zij in het schip geklommen waren, stilde de wind. Die nu in het schip waren, kwamen en aanbaden Hem, zeggende: Waarlijk, Gij zijt Gods Zoon! En overgevaren zijnde, kwamen zij in het land Gennésaret.”*

Moge Jezus u en mij overvloedig zegenen in het nieuwe jaar. Amen.